

ชื่อเรื่อง	วิธีการส่งเสริมการปลูกข้าวอินทรีย์เพื่อเศรษฐกิจพอเพียง ของเกษตรกรในตำบลหงส์หิน อำเภอจุน จังหวัดพะเยา
ชื่อผู้เขียน	นางสาวจิตราภรณ์ สงค์ประเสริฐ
ชื่อปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาภูมิสังคมอย่างยั่งยืน
ประธานกรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ โอสถาปนธ์

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องวิธีการส่งเสริมการปลูกข้าวอินทรีย์เพื่อเศรษฐกิจพอเพียง ของเกษตรกร ในตำบลหงส์หิน อำเภอจุน จังหวัดพะเยา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความรู้ที่ใช้ในการส่งเสริม การปลูกข้าวอินทรีย์แบบเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมของเกษตรกรตามสภาพภูมิและสังคมของ เกษตรกร 2) วิธีการส่งเสริมการปลูกข้าวอินทรีย์แบบเศรษฐกิจพอเพียงในระดับครัวเรือนและ ชุมชน 3) สภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการปลูกข้าวอินทรีย์แบบเศรษฐกิจพอเพียง แก่เกษตรกร 4) ความสัมพันธ์ของลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมกับการนำความรู้จากการ ส่งเสริมไปปฏิบัติ โดยมีวิธีการรวบรวมข้อมูล คือ การใช้แบบสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์อย่าง มีส่วนร่วม กับตัวแทนครัวเรือนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวอินทรีย์ จำนวน 127 ราย แล้ววิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยค่าร้อยละ (percentage) ค่ามัธยฐานเลข คณิต (arithmetic mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) น้ำหนักคะแนนเฉลี่ย (weight mean score : WMS) และสถิติ Chi-square

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมแบบรายบุคคลส่วนใหญ่เป็นเพศ ชาย (ร้อยละ 88.0) ส่วนมากมีช่วงอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40 ปี ร้อยละ 32.00 มีการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 36.00 ส่วนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมแบบกลุ่มส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 83.33 ส่วนมากมีช่วงอายุระหว่าง 46-50 ปี ร้อยละ 25.49 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 (ร้อยละ 54.90) มีรายได้เฉลี่ย 49,118.46 บาทต่อปี มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 60,157.71 บาทต่อปี มีหนี้สินเฉลี่ย 260,500.00 บาท

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกรรมสิทธิ์ครอบครองที่ดิน โดยมีเอกสารสิทธิ์เป็น ของตนเอง ร้อยละ 99.21 พื้นที่ถือครองค่าเฉลี่ย 9.79 ไร่ ต่อครัวเรือน มีจำนวนแรงงานใน ครัวเรือน 3 คน มีการปลูกพืชผักสวนครัวไว้บริโภคเอง ร้อยละ 69.75 และเลี้ยงสัตว์ไว้บริโภคใน ครัวเรือน ร้อยละ 62.27 เกษตรกรปลูกข้าวที่ลดการใช้สารเคมี มีร้อยละ 53.54 มีรายได้เฉลี่ย

27,850.85 บาทต่อปี มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 36,268.29 บาทต่อปี มีหนี้สินเฉลี่ย 159,077.40 บาท หนี้สินส่วนใหญ่มาจาก ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ชกส.) และกองทุนหมู่บ้าน

เกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมแบบรายบุคคล เข้าร่วมกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 92.00 เข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องการอบรมทำปุ๋ยหมักเป็นอันดับ 1 ร้อยละ 90.90 มีความรู้ความเข้าใจเรื่องข้าวอินทรีย์ปานกลางร้อยละ 54.79 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากร้อยละ 80.00

เกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมแบบกลุ่ม เข้าร่วมกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ ร้อยละ 68.60 เข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องของข้าวอินทรีย์เป็นอันดับหนึ่ง ร้อยละ 81.81 มีความรู้ความเข้าใจเรื่องข้าวอินทรีย์ปานกลาง ร้อยละ 62.51 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากร้อยละ 83.51

เกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมโดยรวม ขอมรับความรู้ที่ส่งเสริมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.24) ทั้งนี้ เกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมแบบรายบุคคลขอมรับและนำความรู้ไปปฏิบัติในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 2.38) ขณะที่เกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมแบบรายกลุ่ม ขอมรับและมีการนำความรู้ไปปฏิบัติในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.21)

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมที่มีผลต่อการนำความรู้ไปปฏิบัติเพื่อการพึ่งพาตนเองแบบเศรษฐกิจพอเพียงโดยใช้ Chi-square พบว่า วิธีการส่งเสริมการปลูกข้าวอินทรีย์ที่เกษตรกรได้รับ การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช การปฏิบัติโดยรวมในการผลิตข้าวอินทรีย์ การเก็บเกี่ยวผลผลิตนั้น ระดับการศึกษา กรรมสิทธิ์ครอบครองที่ดิน รายได้ของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ขนาดพื้นที่ถือครอง และความรู้ที่ใช้ในการส่งเสริม สัมพันธ์กับการนำความรู้ไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Title	Extension Methods for Organic Rice Cultivation in Sufficiency Economy of Farmers in Honghin Sub District, Chun District, Phayao Province
Author	Miss Jitraporn Songprasert
Degree of	Master of Science in Geosocial Based Sustainable Development
Advisory Committee Chairperson	Assistant Professor Dr. Praphant Osathaphant

ABSTRACT

The objective of the study on extension methods of organic rice cultivation in sufficiency economy of farmers in Honghin Sub District, Phayao Province were to study the knowledge in extension teaching methods of organic rice planting for sufficiency economy that be appropriate for the geosocial based of the farmer. The extension teaching of organic rice planting for sufficiency economy in household and community level. Study problem and the way of resolve in organic rice planting for sufficient economy to farmers. Methodology of the study was structure interview and participate observation with 127 household farmers. Data were analyzed by program for social science research for analyses percentage, arithmetic mean, standard deviation and Chi-square.

Results from the character of personal show that, The personal extension has 84.25 percentage of the informant is males, 32.00 Percent of them is less than or 40 years old. There take the education in a formula of Ministry of Education in high school level (36.00 percent). And group extension has 83.33 Percentage of the informant is males, 25.49 Percent of them is 46-50 years old. There take the education in a formula of Ministry of Education in Primary school level (54.90 percent). Almost of the informant has 3 labor in household. There is grown the vegetable for consume (69.75 percent) and animal raising (62.27 percent). There is decreases using chemicals in rice planting 53.54 percentages.

Result from the economy showed that, The personal extension has 49,118.46 baht average household income per year, 60,157.71 baht average house expense per year, and 260,500.00 baht average household debtor. The group extension has 27,850.85 baht average

income of 36,268.29 baht, with an average of 159,077.40 baht debt per annum. Their debtor were from Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives and village fund.

The farmers participated in the personal extension approach had joined saving group 92.00 percentage. Most of them had joined the training on making use of compost fertilizer (90.90%). They had an intermediate level of knowledge about organic rice (54.79%), with a high level of knowledge on sufficiency economy (80.00%).

The farmers coached through group extension approach joined the saving at 68.80 percentage. Most of them (81.81%) joined the training on organic rice, had intermediate level of knowledge on organic rice (62.51%), with much understanding in sufficiency economy (83.51%).

It was showed that, the overall picture of farmer who have joined the extension project adopted the knowledge to use in a high level with an average score of 2.24. The farmers who joined the individual extension approach adopted the knowledge at a high level (an average of score 2.38), and those who joined the group extension had adopted knowledge at an intermediate level (an average score of 2.21).

Analysis of relationship between the personal and socio-economic factors affecting adoption of knowledge to use in sufficiency economy by Chi-square showed that extension approach, plant protection methods, cultivation practices, harvesting, education, the right of land, farmers income, acreage size, and the subject-matter used in the extension, had a statistically significant relationship with adoption of knowledge.